

Vítězslav Mamica, narozen 3.6. 1938,

vyrůstal od první třídy na vesnici v době poznamenané druhou světovou válkou. Jeho dětství bylo silně ovlivněno tím, že jeho otec působil v protinacistickém odboji, což rodinu vystavilo vážnému nebezpečí a přinutilo ji skrývat se na venkově před gestapem.

Po dosažení vyššího věku odešel do Prahy, kde vystudoval střední technickou průmyslovou školu a vyučil se v podniku ČKD. Po vyučení nastoupil základní vojenskou službu, kterou později považoval za nešťastné přerušení svého odborného studia. Navzdory tomu se své profesní dráhy nevzdal a během zaměstnání si zpětně doplnil vysokoškolské technické vzdělání, které úspěšně dokončil přibližně do svých třiceti let .

V pracovním životě se uplatnil jako schopný a uznávaný inženýr. Odbornost, systematickosti a vysoké pracovní nasazení mu přinesly respekt a důvěru, díky nimž byl v období socialistického režimu vyslán na služební cestu do Ruska. Práce pro něj nebyla pouze povoláním, ale životní náplní a hlavním zdrojem osobního naplnění.

Založil rodinu a stal se otcem dvou synů. Významným mezníkem jeho osobního života byl rok 1968, kdy v době okupace Československa sledoval se svým prvním synem aktuální zprávy o vpádu vojsk během návštěvy zoologické zahrady. Později strávil významnou část svého života pracovním i rodinným pobytem v Egyptě, kde získal další profesní i životní zkušenosti. Po tomto období se však vrátil zpět do vlasti, kde pokračoval ve své odborné činnosti.

Život Vítězslava Mamici je příkladem člověka, jehož osobní osud byl úzce propojen s dějinami své země, a který svou vytrvalostí, odborností a pracovitostí zanechal výraznou stopu ve svém profesním i rodinném životě.

